

Unitatis in-
finita mul-
tiplicatio.Puncti
quoque.Multiplica-
tionis ex-
empla.Vegetabi-
lia.

Stellae.

Pisces.

Aves.

Animalia.

Homines.

Isaëli-
tarum, qui
ex Aegypto
exierunt,
multitudo.

procreavit, & in posterum ad finem Mundi dura-
tura procreabit. Qua in re omnem admirationem
superans Omnipotentia Divina, admirandam &
stupendam suam Majestatem & potestatem pate-
facit, dum Unitatem infinitam multiplicatione di-
latatam in incredibilem multitudinem diducit, &
sibi quidem noto, & finito, at nobis ignoto & in-
finito numero multiplicat. Unitas principium
omnis numeri & origo multitudinis infinitae in-
numerabiles ex se numeros parit, & multiplica-
tione omni sine carente in infinitum progredi po-
test, adeo ut nullus numerus sit, qui sine Unitate
consistere queat, & revera numerus esse, aut nu-
merationem subire possit. Punctum principium
est omnium figurarum Mathematicarum, & om-
nis quantitatis continuæ, ex quo infinita figura-
rum quantitates fluunt, exoriuntur, & dedu-
cuntur, quæ omnes nullo modo existerent, nisi
istud suum principium haberent. Imò si punctum
in sua natura individuum per totam rerum om-
nium Universitatem deducemus, re ipsa videbi-
mus, ex tot rebus infinitis nullam inveniri, quæ
puncto ortum suum non debeat, aut sicut nume-
rus ex multis unitatibus collectus, itidem ex plu-
rimis punctis in unum corpus coaluerit. Divi-
num profectò Unitatis, & Puncti mysterium,
omni ratiocinatione humana superius quamplu-
rima nos doceret, & incredibilia nobis aperiret,
si illud debito modo rimari, & investigare
possemus. Tercio creationis die *Divini Verbi Fiat*
mandato infinitæ arbores, numero carentes fru-
tices, & herbæ, supputationem humanam mul-
titudine sua excedentes, ex terra surrexerunt,
quæ admirabili pulchritudinis varietate toti ter-
renæ superficiei ornatum incredibilem concilia-
runt, & ad finem usque conciliabunt. Quarti
diei operatione in uno cælo per verbum *Fiat*
exercitus stellarum numerationem omnem repu-
diantes existisse intelleximus. In hujus præsen-
tis opere infinitos pisces ex unica aqua produsse
audimus. Avium quoque cætus sine numero
ex aëre exortos fuisse percepimus. Quam supe-
rans omnem fidem humanam multitudo anima-
lium sequuta Quinti Diei operatione Terrenum
Globum implevit? De ineffabili hominum ab
uno homine Sexto Die creato originem ducentium
copia quid dicendum? Eorum innumera-
bilia millia per Multiplicationem, & Benedictionem
Divinam in terra hætenus existisse quis in-
ficiabitur? Seminis multiplicationem *Deus Abra-
hamo, Isaac, & Jacobo* toties pollicitus, diversis
usque est comparationibus, ac postquam *Genes. cap.*
12. v. 2. eam primò promississet, *cap. 13. v. 16.*
copiosissimam prolis futuræ propagationem, in-
numerabili multitudine, terreni pulveris copiam
incredibilem æquaturam dixit. *Cap. 15. v. 5.* stel-
larum ineffabili multitudini, ac *cap. 22. v. 17.*
earundem stellarum, & numero carentis arenæ
infinito numero eandem responsuram ait. Pro-
missionis sapius iteratæ veritatem exitus com-
probavit, quandoquidem ducentorum circiter
annorum spatio, quod inter *Jacobi* adventum in
Ægyptum, & *Israëliitarum* ex eadem exitum in-
tercessit, tanta multitudine progenies illa *Israë-*

litica accrevit, ut hominum, qui ex Regno illo
exiverant, annum vigesimum ætatis exceden-
tium, & armis tractandis aptorum plusquam sex-
centa millia numerarentur. Quæ multitudo cer-
tè indicat, reliquorum, quos numerationis cal-
culus præterit, Tribus nempe *Levi*, femina-
rum tam nuptarum quam virginum, & puerorum
atque puellarum, omniumque eorum, qui an-
num vigesimum nondum compleverant copiam
longè majorem fuisse, & triplo, quadruplo, aut
forsan majore numero sexcenta illa millia exce-
sisse. Ex Sacris hæc vulgò nota & trita sunt, imò
admirandæ hujus multiplicationis effecta quoti-
die toti mundo ob oculos versantur, eò minus
admirationis mortalium cœcorum stupiditati ad-
ferentia, quo frequentius in conspectum pro-
deunt. Eorundem vero mysterium abstrusissi-
mum *Cymmeriis* tenebris immerfam mentem
humanam, pro dolor! latet, & penitus fugit,
quàm in tantorum mysteriorum investigatione
adeo cœcam esse fateamur oportet, ut ipsa eorun-
dem effecta ægrè percipiat, tantum abest, ut
ipsorum penetralia intima perferutari queat. Ex
profanis historiis tantæ multiplicationis, & be-
nedictionis exempla si hic adducenda essent, in-
stituti nostri, brevitate nostram dissertationem
circumscribentis, cancellos longè lateque egre-
deremur oporteret. Sufficiat unicus *Xerxis* ex-
exercitus, quem decies centenis hominum mil-
libus constantem per pontem *Hellesponto* instra-
tum ex Asia in Europam traduxisse fertur miser
ille mortalis, ægrè navicula in Asiam revertens,
ac abominando factu Divinâ Benedictione ad de-
plorandam sanguinis profusionem abutens. Sed
quid exemplis multis opus est, cum multiplica-
tionis hujus admirandum effectum satis superque
arguat infinita, & innumerabilis hominum uno
& eodem tempore in toto terrarum Orbe viven-
tium multitudo quæ ad calculos ab ullo homine
revocari nunquam potest, æquè ac stellæ in
cælo, arena in mari, gramen in pascuis, & arbo-
res in sylvis numerari nequeunt.

DIEI SEXTI OPERATIO Animalium SEXUS
DIES.
terrestrium vitæ sensitivæ prædicatorum productio-
ne admirandum Creationis opus ad finem pro-
duxit, & sensualem in terra vitam, quæ præce-
dente die in aëre & aqua referata fuit, aperuit,
omnisque generis animalia terrestria creavit.
Totius autem Creationis finis fuit Homo admi-
randa illa Creatura, in qua *Creator* ille Sapientis-
simus æternitatem, & tempus, immortalitatem,
& mortalitatem, lucem & tenebras Creatione
omnem humanum captum superante conjunxit,
& typum ac imaginem æternæ Divinitatis invisi-
bilis in creaturâ visibili proposuit dicens: *Facia-*
mus hominem ad imaginem nostram secundum similitudinem
nostram, qui dominetur in pisces maris, & in volucres
cæli, & in pecudes, & in universam terram, & in omnia
reptilia reptantia super terram. His verbis sua subjun-
gens *Moses*; *Itaque ait, Deus creavit hominem ad ima-*
ginem suam, ad imaginem, inquam, Dei creavit eum: Ma-
rem & feminam creavit eos. Mox sequente 2. cap.
versu 7. ipsam hominis materiam, & formam de-
scribit, inquiens; *Finxit vero Iehova Deus hominem*
de

Humane
mentis co-
citas.Numerus
hominum
uno co-
demque
tempore
in mundo
viventium
innumera-
bilis.Terrestria
animalia.
Homo.

P R Æ L O Q U I U M.
*de pulvere terre, sufflavitque in naris ipsius balitum vitæ:
sic factus est homo anima vivens.*

In hoc igitur magnificentissimo & pulcherri-
mo Divinorum operum theatro collocatus a suo
Creatore Homo, quasi compendium est totius stru-
cturæ Mundanæ, ac ideò non sine ratione *μυρο-
χομος*, i. e. parvus mundus dicitur, utpote cu-
jus corpus ex terrâ sumptum, & formatum om-
nes vires terrestres, & cœlestes complectitur,
eâque de causâ constat animâ sensitivâ astrales vir-
tutes & proprietates continente, ac corpore do-
micilio istius animæ, quibus sensuibus existen-
tibus cæterorum animalium naturæ & instinctui
par esse censetur. Pulvis enim iste terrestris, sive
limus, ex quo corpus hominis a *Creatore Omnipoten-*
tissimo formatum est, non simplicem terram fuisse
plurimi arbitrantur, sed quasi extractum quod-
dam ipsius, in quo terrestres & astrales virtutes
concurrerant, & conjunctæ existebant, quando-
quidem limus ille erat crassa & concreta illa aqua,
quæ à subtilioribus aquis superioribus secreta,
nihilominus & Superiorum Aquarum virtutes,
& proprietates secum retinuit, id quod inde pa-
ter, quod terra semper superiores aquas appetat,
et earum vi & efficaciâ animalibus omnibus nu-
trimentum & alimentum præbeat, quo astralis
illa anima usque ad finem suum nutritur, auge-
tur, ac per suas species multiplicatur, & conser-
vatur. Itaque materiam suam cum reliquis crea-
turis communem habet Homo, aquam nempe
illam astrali luce informatam, seu terram, astralem
aut sydereum spiritum complexu suo foventem, in
quâ Superiores & Inferiores vires & virtutes con-
junctæ sunt, & efficiunt sensualem animam, sive fa-
cultatem animalem, quâ post lapsum & corrup-
tionem homo cum animalibus cæteris in eodem
gradu constitutus est, ac proinde etiam animal di-
citur & ab *Apostolo* Animalis homo nuncupatur.
Hæc una pars est hominis ejus corpus constituens,
quod variis & diversis compactum partibus nifi-
lominus, ut major mundus, duas complectitur præ-
cipuas, superiores nimirum aquas, & Inferiores,
quarum illæ Spiritum animale, seu vitam, & ani-
mam animale, hæc verò corpus crassius, & spiri-
tus istius habitaculum constituunt, in quo Spiritus
ille commorationem suam habet per idem totum
diffusus, ut ita cuncta ejus membra moderetur.
Hunc si quis Sydereum, aut Astralem Spiritum
appellaverit, non hallucinabitur, quandoqui-
dem Animalis ille Spiritus Superiorum aquarum
naturâ & viribus pollens planè Sydereus est, & a-
storum viribus indutus jure ac merito ab origine
sua nomen sibi adsciscit. Nec inepti sunt judican-
di, qui hominem corpore, spiritu, & animâ
constare asserunt, divisionem aut distributionem
hanc ex dicto fundamento petentes, & iistamen
non contrarii, qui hominem in Corpus & ani-
mam distribuunt. Qui autem hac in re litem mo-
vere, & controversiam excitare nituntur, *λογος*
μαχία suâ fluctus in simpulo excitantes de lanâ
caprinâ rixantur, & nil aliud efficiunt, quam ut
innocentem imperitorum ignorantiam non ne-
cessario & omni emolumento carente certamine
collidant. Gravior illa quæstio, num hoc corpus

Corpus ho-
minis.Spiritus Sy-
dereus &
Astralis.

Qualis cor-

spiritu illo astrali præditum, & tali informatum tale ante lapsum post corruptionem & lapsum e-
num hodie in quovis homine ce-
ex terrâ factum sit, necessariò e-
principio constat & eadem, quæ
dicitur, atque ideò non nudam si-
& spiritum moderatorem & for-
sua habet. Corpus certè homi-
formatum est, quàm ipsi animi
Deo infunderetur, & inspirare
Textu Sacro Genes. 2. vers. 7. ap-
Animalem illum Hominem
post lapsum & corruptionem i-
ram introduxisse, aut potius in-
dientia suâ & ex principio suo, in-
ris innocentia tectus latuit, ex
parentes expressè in *Sacris literis*
in se animadvertit, qui neutri
veritati assipulari non recusat.
discrimine inter se distasse prius
Deo creatum, & illud alterum
quod horrendus lapsus, & inobe-
da corrupt, & depravavit, omni
credibile esse videtur. Illud eni-
ret, non adeò crassius, & corrup-
longè subtilioribus, & magis
corruptionem nullam sententi-
lapsum constituisse, forsitan ab or-
admodum defleceret. Nec argu-
nitionem suffulcientia defunt.
perfectum, & omnibus numeri-
didit *Deus* ad imaginem suam,
corruptione carentem, eique in-
omnes Creaturas, adeò ut à na-
potuerit, cum tamen post lap-
creaturas infensas habeat, & vel
muscâ occidi queat. Elemento-
forum injuriis non expositus, ne
frigoris qualitates noxias sensit,
aquæ, aut ignis incommutatibiles
morbis afflictus est, utpote qui
omnis beatitudinis & felicitatis
batur. Imò terram ipsam longè
huisset, & longè alia conditione
ledictio, quæ post lapsum sequi
communis illius calamitatis, &
ticipem fecit, cum labore, & su-
doloribus partus *Eva* damnarentur
& ex horto Eden seu Paradiso e-
omnia esse videbat *Creator*, & hor-
ipsam proinde bonam, excluso
sive in suo principio interno latu-
sum, & inobedientiam *Primorum*
cap. 8. v. 19, 20, 21, 22. h̄ δὲ παρὰ
σεως τὴν διακάλυσιν τῶν ὁσίων
τῇ γῇ μακάριον ἢ κατὰ τὴν ἐστὴν
(d)